

GUDS NAVN

HOS MATTÆUS OG MARKUS

„HERREN kan udnævne en herre til at være Herre, men selv HERREN kan ikke udnævne nogen herre til at være HERREN, eftersom der kun er én HERRE, og ej heller kan nogen herre, eller selv Herren, udnævne en herre eller en Herre til at være HERREN. Sådanne tåbelige ord- og tankelege er resultatet af, at man har fjernet Guds navn Jehova(h) fra Bibelen.“³⁰

Med ovennævnte ord beskrives i forordet til *The Divine Name King James Bible* fra 2011 de problemer, der opstår, fordi bibeloversætterne ofte har undladt at skrive Gudsnavnet, selv om dette står 6.972 steder i den anerkendte masoretiske grundtekst til GT.

For Ny Testamentes vedkommende vil det i princippet være mest korrekt at skrive „Herren“ eller „Gud“ fremfor at skrive „Jehova“, eftersom der står „herren“ (*ky'rios*) eller „gud“ (*theos*) i de overleverede NT-håndskrifter, og der ingen steder står Gudsnavnet. Man kunne anbringe en parentes efter ordet, hvis man vil, eller måske en fodnote, hvori man gør læseren opmærksom på, at dette er et citat fra eller en allusion til et skriftsted i GT, hvor der står יהוה (JHWH) i den masoretiske hebraiske grundtekst og/eller i LXX, hvorfra de nytestamentlige skribenter har citeret.³¹

Til gengæld står de fleste bibeloversættere over for et problem, når de skal oversætte de skriftsteder, hvor *begge* „herrer“ optræder i samme vers eller gruppe vers, ikke mindst i det berømte skriftsted Mt 22,44,³² hvor der står:

Grundtekst:	εἶπεν	κύριος	τῷ	κυριῷ	μου
Translitteration:	eĩpen	ky'rios	tōi	kyri'ōi	mou
Oversættelse:	sagde	herre	til den	herre	min

Dette udsagn er blevet oversat på flere interessante måder:

„Herren sagde til min Herre“ – *Lindberg, Skat R., DO07, Konstantin-H., Seidelin.*

„Herren sagde til min herre“ – *DO48, DO92, Müller.*

„Gud sagde til min herre“ – *Hverdag, DNA.*

„Gud Herren sagde til min KYRIOS“ – *Schindler.*

„Jehova sagde til min Herre“ – *NW/NWT.*

Hverdag og *DNA* oversætter altså det første *kyrios* med „Gud“, men det andet med „herre“. *Schindler* doubler op ved *både* at sige „Gud“ og „Herren“ første gang, mens det andet *kyrios* transskriberes til „KYRIOS“. Stadig efterlades læseren noget desorienteret. *NW/NWT* skriver „Jehova“ på det sted, hvor den masoretiske udgave af Salme 110,1 har יהוה, hvorved det både er blevet lettere at forstå og samtidig loyalt mod et *sammenhængende* bibelsyn, som slår til lyd for en kontinuitet i de hellige skrifter.³³

³⁰ Forordet til *DNKJB*. Denne bibel ligger frit tilgængelig på internettet på www.dnkjb.net

³¹ F.eks. skriver *DNKJB* parenteser med fede typer; *BeDuhn* foretrækker fodnoter. Se Bind 1, tillæggene om Guds navn i NT, for nærmere behandling af emnet.

³² Samme problemstilling i Mr 12,36; Lu 20,42 og Apg 2,34.

³³ Hvor ofte siger Mattæus ikke i sit evangelium: „Og det skete, for at det ord, som var udtalt gennem profeten [NN], kunne blive opfyldt.“ – Mt 1,22; 2,15; 2,23; 3,14; 8,1
7; 12,17; 13,14; 13,35; 21,4.